

I Tim. 4:12

Wees een voorbeeld in wandel

Misschien dat je dacht dat de woorden van een gelovige en zijn **wandel** hetzelfde zijn, dan is dat helaas niet altijd zo. In de Bijbel worden verschillende woorden hiervoor gebruikt.

Ps. 37:14. *De goddelozen hebben het zwaard uitgetrokken, en hun boog gespannen, om den ellendige en nooddriftige neder te vellen, om te slachten, die oprecht van weg zijn.*

Wie zijn hier tegen een oprechte weg?

Ps. 50:23 *Wie dankoffert, die zal Mij eren; en wie zijn weg wel aanstelt, dien zal Ik Gods heil doen zien.* Mond en praktijk horen samen.

Gal. 1:13 *Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte;*

Paulus refereert naar de tijd voor hij gered werd. Wandel heeft **ALLES** te maken met de activiteiten van ons leven. **Vgl. Ef. 2:3.**

De Bijbel definieert wandel als het karakteristieke gedrag van ons leven. Laat ons eens kijken wat Paulus' voorbeeld hierin voor ons is:

Eerst de negatieve instructie. Wat is Gods instructie betreffende de oude mens? Alle activiteiten, (manier van leven) van toen wij in Adam waren **afleggen**.

Ef. 4:22 *[Te] [weten] dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling (Ef.3:2), den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;*

Deze lering gaat in tegen wat de menselijke psychologie leert: dat wij van onszelf moeten houden, je goed voelen over jezelf, een positief zelfbeeld hebben enz.

Maar God zegt in **Jer. 17:9** dat ons hart arglistig is en Paulus zegt in **Rom. 7:18** dat in mijn vlees geen goed woont! **Vgl. ook Ef. 5:29.**

De oude natuur en zijn activiteiten, (**óók de goede!**), zijn waardeloos en verworpen bij God.

Gods antwoord hierop is de **dood**: **Rom. 6:6-7** - 6 *Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.* 7 *Want die gestorven (de oude mens) is, die is gerechtvaardigd van de zonde. -*

Wat God **positioneel** voor ons deed moeten wij voor waar houden en er naar leven.

Kol. 3:9 verklaart deze glorieuze en bevrijdende waarheid voor ons: "*Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken.*" = gestorven met Christus!

Overwinnen van zonden van onze **oude mens** is reeds op Golgotha voor ons behaald door God en onze ervaring zou deze **realiteit** horen te *matchen*.

*Het voorbeeld voor de gelovige z'n **wandel** (manier van leven) is eenvoudigweg deel te hebben in de ervaring van de **positie** die God reeds aan ons gegeven **heeft**.*

Als gelovige **ben** ik:

1. een kind van God. Gal. 3:26, Rom. 8:16
2. Mede-erfgenaam met Christus. Rom. 8:17
3. de rechtvaardigheid van God. II Cor. 5:21
4. Gods gezant. II Cor. 5:20
5. Heilig en onberispelijk. Ef. 1:4
6. De prijs Zijner heerlijkheid, Ef. 1:12
7. Zijn erfenis Ef. 1:18
8. Zijn maaksel Ef. 2:10
9. Met Chr. opgewekt en gezeten in de hemel Kol. 3:1, Ef. 2:7
10. Een heilige van de Allerhoogste God. Rom. 1:7
11. De tempel v.d. H. Geest I Cor. 6:19

Is het dan gek om dan te zeggen "Handel ernaar"?

Laten we eens kijken wat de Schrift zegt over onze wandel (manier van leven):
Hoe hoort volgens **Fil. 1:27** onze wandel te zijn? Antwoord: "waardig het evangelie van Christus". Het evangelie van Christus omvat alle 11 punten hierboven opgesomd.
In dit vers zien wij 3 gebieden die onze wandel horen te karakteriseren. Welke zijn dat?

1. staan in één geest
2. één gemoed hebben
3. gezamenlijk strijden voor het geloof

Dit is het voorbeeld voor onze wandel

Fil. 3:20. Waar is onze wandel? *Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, [namelijk] den Heere Jezus Christus; In de hemel.*

Dáár is ons thuis, niet deze wereld !

Col. 3:2 *Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.*

Ons bedenken hoort over dingen te zijn die in de hemel zijn.

Alle dingen van ons leven horen vanuit dit standpunt geleefd te worden!

Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; Ef. 4:1 spoort ons aan om waardig de roeping te wandelen waarmee wij geroepen zijn en de roeping includeert al die dingen die hierboven opgesomd zijn. Gods oproep is voor een dagelijks leven dat correspondeert met al die wonderbare dingen die Hij reeds voor ons gedaan heeft.

En Hij stelt ons ook in staat zo te leven: (dus i.t.t. Efeze 2:2-3)

Ef. 3:20 *"Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt"* **Zie ook Rom. 16:25-26**

En welke kracht werkt in ons ? Het Woord van God

I Thess. 2:13 zegt het ons : *Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet [als] der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) [als] Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.* Bij de Bijbelgelovige werkt de Bijbel via het geloof in de nieuwe mens door de Heilige Geest. Dat is het verschil met religie dat ook werkt door geloof in iets, echter daar werkt het in de oude mens. Dat is het grote verschil!

Het Woord van God is essentieel voor ons leven. Heb het lief, lees het, overdenk het, vertrouw er op, geloof het, snijd het recht, verblijd je in het, schreeuw ernaar, enz.

Ps. 42:1-2 zegt het zo mooi: *"2 Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U, o God! 3 Mijn ziel dorst naar God, naar den levenden God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen?"*

Waar schreeuwt (smacht) jouw ziel naar? Jouw wandel zal het verklaren!

Tenslotte, onze wandel hoort de oorzaak van vreugde te zijn.

II Cor. 1:12 *" Want onze roem is deze, [namelijk] de getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods, in de wereld verkeerd hebben, en allermeeest bij ulieden.."*

Als Paulus zijn leven evalueert is zijn geweten schoon. Zijn leven was **écht en géén schijn!**
Het had Gods goedkeuring, het was bij Paulus Gods oprechtheid en eenvoudigheid!
(Ef.4:1)

Het ging Paulus niet om eer, of dat men hem zou aanbidden, adoreren of promoten. Paulus' leven ging maar om één ding : de Here Jezus Christus en **iedereen wist dat!!!**

Verbazingwekkend toch als wij lezen over de wandel van de Thessalonicenzen die vervolgd werden. Paulus zegt over hun in **1 Thess. 1:7-8**

"Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt al den gelovigen in Macedonië en Achaje"

Want van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in Macedonië en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van node hebben, iets daarvan te spreken..” (= Ef. 4:1)

Wat een heerlijk voorrecht en verantwoordelijkheid om **in onze wandel** hetzelfde te doen!